

Šajā numurā lasiet:

HELĒNAS RĒRIHAS VĒSTULE LĪZDARBINIEKIEM EIROPĀ

→ 2. lpp.

No kurienes aug tumsai kājas?

→ 3. lpp.

MASU MEDIJI TAUTAI “SIT PA SMADZENĒM”

→ 5. lpp.

KAS DZĪVO LATVIJĀ?

→ 6. lpp.

Pārdomas par latvisku Latviju

→ 7. lpp.

PELNĪTĀS DĀVANAS VALDOŠAJAI “ŠLAKAI”

→ 8. lpp.

**Ja arī nekā vairs nav,
Arī, aizdedzot svecīti,
var uzdziedāt:**

Reiz mežā dzima eglīte,
Bet meža sen vairs nav –
Tas nozāgēts un iztirgots
Ir ārzemniekiem jau.

Velk ragutiņas vectētiņš,
Viņš smagi pūš un sten –
Nav vectētiņam bērīša,
Tas desās apēsts sen.

Nav zaķītim kur paslēpties,
Trīc viņa spalvains vaigs;
Kur kādreiz auga eglīte,
Ir tagad tukšums baigs.

Pūš klajā laukā putenis –
Pat vilkam nav ko ēst.
Viņš gatavs visiem biežajiem
Pār acīm kreklus plēst.

Imants Ašmanis

KOOPERĀCIJA – PĀRBAUDĪTS ATTĪSTĪBAS MODELIS

Saruna ar kooperatīvās sabiedrības “LATRAPŠ” izpilddirektoru **Edgaru Ružu**

KOOPERATĪVS KĀ VIENĪGĀ ATTĪSTĪBAS IESPĒJA

DDD: Kāda ir cilvēku gatavība kooperēties?

Edgars Ruža: Pasaulē jau sen pierādīts, ka kooperēties iespējams tikai tad, kad pienācis istais mirklis, kad situācija ir tāda, ka citādi attīstīties vairs nav iespējams. Kamēr cilvēkam ir labi, viņam nav nekādas motivācijas kooperēties. Kooperēties nozīmē dalīties, bet al-

cilvēciskais faktors, jo pasaule diemžēl ir ļoti alkātīga. Taču pastāv nozares, jomas, kurās bez kooperācijas nemaz nav iespējams izdzīvot. Lauksaimniecība ir viena no šādām nozarēm, tajā nepieciešamība kooperēties parādās atkal un atkal. Zemnieks pēc savas būtības ir savrupnieks, kuram patīk būt laukos un nesaista nodarbošanās ar biznesu. Zemniekam patīk būt ar sevi, ar dabu, viņš nav tirgonis, tādēļ tam ir vajadzīgs aizstāvis. Nelielais zemnieks katrs pats par sevi tirgū nav spēlētājs.

“Diemžēl mums absolūti nav pieredzes, kā saimniekot. Juku laikos, kādos dzīvojam, priekšplānā vienmēr izvirzās veiklākie un blēdīgākie.”

katīgajā kapitālisma pasaulē valda doma: galvenais, lai pašam labi, lai pašam būtu vairāk.

Kooperācija paredz to, ka vairāki cilvēki kaut ko rada kopā, bet tas savukārt nozīmē, ka visiem būs vienlīdz labi. Kooperatīvu veidošanā ļoti būtisks ir tieši

Kooperatīvā sabiedrība “Latraps” sāka darboties 2000.gadā. Tolaik notika pēcpadomju lauksaimniecības sagraušana. Tas bija loģisks posms, jo tā nebija efektīva lauksaimniecības sistēma, lai arī padomju gados Latvija bija lielākais lauksaimniecības pro-

Edgars R.

duktu eksportētājs – mēs taču pabarojām lielo Ļeņingradu un Maskavu. Tātad šī saimniekošanas sistēma tika iznīcināta pilnībā, un no nelielām desmit hektāru saimniecībām pa-

mazām sāka kaut kas veidoties.

1998.gadā situācija bija tāda, ka saražojām graudus vairāk nekā spējam patērēt.

Turpinājums 4. lpp.

PIEPRASĀM BRĪVĪBU LATVIJAI!

Latvijas Republikas Saeimai

**Prasība nekavējoties uzsākt
Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju**

Lai gan pagājuši jau 20 gadi kopš Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas, latviešu nācijas visapslēptākās ilgas, kas jau sen aprakstītas latviešu tautas pasākās, Andreja Pumpura eposā “Lāčplēsis”, Raiņa lugā “Uguns un nakts”, nav piepildījušās, jo padomju okupanti un kolonisti joprojām brādā Latvijas zemi. **Ista brīvība nav atgūta kopš 1940.gada, kad sākās šis prātam neaptveramais genocīds, posts un iznīcība, ko okupanti vērsa pret latviešu nāciju. Tāpēc neizprotams ir fakts, kāpēc Latvijas politiķi neko nav darījuši, lai Krievija savāktu savus tautiešus no Latvijas (un visas Baltijas).**

Genocīds pret latviešiem turpinās – ignorējot starptautiskās tiesības (ANO rezolūcija “...okupētajā valsts okupētajā teritorijā nedrīkst izmitināt savus pilsoņus” u.c.), Latvijā prettiesiski atrodas padomju okupanti, kas naidīgi noskaņoti pret latviešu tautu, valsti un latviešu valodu un regulāri pārkāpj Latvijas Republikas likumus (Valsts valodas, Pilsonības, Izglītības likumi, 1996.gadā Saeimas pieņemtā deklarācija par Latvijas okupāciju u.c. tiesību akti).

Ņemot vērā smago un nacionāli bīstamo situāciju, kādā atrodas latviešu tauta, pieprasām Saeimai nekavējoties

pieņemt Dekolonizācijas likumu, sadarbībā ar ES un NATO uzsākt dekolonizācijas procesu un veikt citus nepieciešamos pasākumus, lai tiktu novērsta okupācijas sekas Latvijā:

- demontēt okupantu pieminekli Pārdaugavā;
- stingri sodīt tos, kas noliedz okupācijas faktu un lieto PSRS simboliku, ignorē valsts valodu un piemēro apkārtni Latvijā;
- pārtraukt padomju civilokupantiem maksāt pensijas no Latvijas valsts budžeta;
- pārtraukt finansēt krievu skolas no Latvijas valsts budžeta, jo latviešu tautai un valstij nav jāuztur pret latviešu tau-

tu un latviešu valodu naidīgi noskaņotu ieburcēju skolas, bet jārūpējas par latviešiem Latvijā un visā pasaulē.

Gaidām atbilstošu rīcību!

Simts prasības parakstītāju vārdā,

Kazimirs Džaparovs

“DDD” REDAKCIJA ATBILD LASĪTĀJIEM

Apgādā “Vieda” izdotā grāmata “2012.gads: pirms un pēc. Visi maiju pareģojumi” ir piesaistījusi lielu mūsu avīzes lasītāju uzmanību un raisījusi pārdomas, “DDD” redakcija saņem jautājumus par nenovēršamajām kataklizmām un pārmaiņām, kuru priekšvēstnešus redzam arvien uzstājīgāk. Ļoti skaidri pašlaik notiekošos un drīzumā gaidāmos notikumus ir izgaismojusi Helēna Rēriha. Kā atbildi visiem vaicātājiem publicējam Helēnas Rērihas vēstuli (skat.: Helēnas Rērihas vēstules, I sējums. Rīga: Vieda, 1998, 271.-277.lpp.), kas rakstīta 1934.gada 23.jūnijā līdzdarbiniekiem Eiropā.

Jaunajā gadā ikvienam “DDD” lasītājam novēlam sākt nopietni apgūt Dzīvās Ētikas Mācību un rūpīgi iedziļināties Helēnas Rērihas vēstulēs (apgāds “Vieda” ir izdevis 3 sējumus) sniegtajos skaidrojumos. Tieši šis zināšanas un to pielietošana dzīvē latviešu tautai nodrošinās nākotni.

HELĒNAS RĒRIHAS VĒSTULE LĪDZDARBINIEKIEM EIROPĀ

23.6.34.

Laikā, ko tagad pieredz mūsu Zemes civilizācija, noris pāreja no vienas evolūcijas, kurā attīstījās intelekts, uz garīguma evolūciju, kad gars sāks dominēt pār intelektu, un šī pāreja notiek līdz ar rasu nomaiņu. Tātad sestā rase sāk pieteikt savas tiesības. Un, kā Jūs zināt, katra rases nomaiņa ir saistīta ar kosmiskām kataklizmām. Šāda šķīstīšana ir nepieciešama, lai jaunā rase varētu attīstīties. Kosmiskās kataklizmas notiek tāpēc, ka mainās Zemes ass slīpums. Tagad zinātnieki ļoti konkrēti atzīmē šo novirzīšanos, kas turpinās un draud ar katastrofām.

Tieši sestajai rasei ir jāsāk jauna ēra, un šis sagatavošanās posms ir ļoti smags. Bet nevajag domāt, ka sestā rase rodas kādā vienā valstī vai tautībā, tā ir plaši izplatīta. Protams, vienmēr pastāv galvenais tās kodols, un līdz katastrofas brīdim tieši tie, kuri pieder pie sestās rases, tiks sapulcināti drošās vietās.

Lielā ugunīgā šķīstīšana tuvojas. Tāpēc ir tik svarīgi attīrīt savu domāšanu un sirdi un censties asimilēt izplatījuma ugunis.

Rasēm mainoties, vienmēr tiek dota Lielā Atklāsmē (tagad Dzīvās Ētikas Mācība jeb Agni Joga – red.piez.), un, kā jau vienmēr, vienīgi tie cilvēki, ku-

ru apziņa jau atbilst nākamajai attīstības pakāpei vai nākamajai rasei, var pilnībā to izprast. Pārējie izmantos, cik spēs. Tāpat nevajag domāt, ka visas pārējās rases tiks iznīcinātas. Labākie tiks glābti, un daži varēs pieredzēt pat uzplaukumu. Vienīgi sārpi, kas nespēj iet kopā ar evolūciju, aizies vai galīgi deģenerēsies. Šādas deģenerācijas piemērs ir daudzi mežoni. Tā, piemēram, Austrālijas iezemieši ir deģenerējušies tādu apakšrasu pēcteči, kuras savulaik piederēja pie diežnās trešās rases, kas sasniedzumu ziņā bija pārāka par mums, jo tajā iemiesojās Saprāta Dēli.

Tagad par to, kāpēc Jūs domājat, ka pasaules gals vai, pareizāk sakot, mūsu planētas bojāeja nav iespējama. Diemžēl tieši tas draud mūsu planētai. Tieši mūsu planētas turpmāko pastāvēšanu asins sviedriem vaigā aizstāv Lielie Gaismas Spēki. “Austrumu kriptogrammas”^{**} rūpīgi izlasiet leģendas “Zelts” un “Tumsa”; šīs leģendas ir dotas no Augstākā Avota. “Tieši cilvēku gars kļuvis par vulkānu darbības ierosinātāju un izraisītāju. Tieši smacējošā tumsa sāk pamest agrākās tvertnes. Tā izēd savā celā visus elementus, un brūna gāze ievada šais kaķernāš postīšanas stihijas.” Un šī tumsa man tika parādīta. Nāvīgās skumjas, kas mani tobrīd pārņēma, bija tik spēcīgas, ka es gandrīz saslīmu un vairākas dienas nevarēju nomierināties.

Atcerieties, Mācībā ir teikts, ka “pats planētas liktenis ir cilvēku rokās” un “cil-

vēks izraisa zemestrīces”. Saprotiet to burtiski. Jo tieši cilvēces maziskās domas un tieksmes ne tikai Zemes virsū, bet arī Smalkās Pasaules zemākajos slāņos ir radījušas ap Zemi to briesmīgo smacējošo atmosfēru, kas veicina izplatījuma uguns savienošanos ar pazemes uguni. Tikai ugunīgie tīrie gari spēj izkļaudēt šo atmosfēru, kļūdami it kā par zibensnoveļiem. Tāpēc ir tik būtams Uguns Laikmets, kas, nesot šķīstīšanu, nes arī briesmīgas nelaimes, proti, veselu saindētu teritoriju iznīcināšanu ar pazemes uguni, kā arī tādu epidēmiju pastiprināšanos, kurām pretoties spēs vienīgi tie, kas būs paguvuši pietiekami attīrīt savu aurū un asimilēt izplatījuma uguni. Lūk, kāpēc ir nepieciešams tik neatliekami īstenot Dzīvās Ētikas pamatus un ar nodomu un rīcības skaidrību transmutēt savas enerģijas. Izplatījuma uguns vilņi sevišķi spēcīgi būs četrdesmitajos gados. Bet arī nākamie gadi nes daudz eksploziju. Mūsu planētas lielā pārbaudījuma laiks ir tuvu. Liktenis ir bargs! Bet cerēsim, ka cilvēce, posta pletņu šaustīta, apdomāsies un pieņems gara vadību un tādejādi grozīs savu likteni.

Protams, Gaismas Valdoņi (Jēkaba Kāpnes) dara visu, lai glābtu planētu no tai draudošā briesmīgā likteņa. Ja cilvēce izvēlēsies bojāeju, labākā tās daļa (un vai daudz tādu būs?) tiks pārvietota uz augstākajām planētām, savukārt vidējā masa pārcelsies uz mūsu Zemei līdzīgu planētu, kura Zemes eksplozijas gadījumā pa elipsi pienāks tuvu mūsu planētai (šobrīd šī planēta vēl nav redzama), pārējai masai kopā ar Zemes Saimnieku būs jāpāriet uz Saturnu. Bet, ak vai, neviens nespēj iedomāties, cik ļoti planētas bojāeja aizkavēs mūsu zemes cilvēces lielākās daļas evolūciju. Cik eonu paies, iekams jaunā Zeme spēs tiem dot piemērotus ķermeņus!

Tāpēc vajadzētu cilvēces apziņā modināt sapratni, ka tā stāv briesmīga bezdibēna malā, pareizāk sakot, ka tā ir novedusi sevi līdz tā malai. Austrumi jau sen zināja par šo draudīgo laiku, proti, senajos rakstos ir norādīts laiks, kad ugunīgās enerģijas tuvosies Zemei, un tas atbilst mūsu gadsimta četrdesmitajiem gadiem. Interesanti atzīmēt, ka arī Ēģiptes hierofantu aprēķinos ir īpaši atzīmēti 1936.gads, kas tālāk minēti gadi, kuros tiks izlemts planētas liktenis. Šis liktenis ir izvērties par brīnišķīgu Lielā Līdzsvara laikmetu vai

beigties ar grandiozu sprādzienu. Tātad planētas liktenis ir cilvēku rokās. Tāpēc uzsveriet cilvēka nozīmi atmosfēras piesārņošanā un attīrīšanā, tieši cilvēks ir pazemes uguns uzspridzinātājs un dzēsējs. Pieminiet Gaismas Kāpnes, Jēkaba Kāpnes, kas stājušās lielajā nenogurstošajā sardzē!

Jā, milzum daudz pasaulu rodas, bet arī sargst Bezrobežībā, un kurš gan spēj noteikt visus šādas sargstības cēloņus? Vai kosmisko likumu ignorēšana un visu augstāko Esības principu sagrozīšana nav kosmisko kataklizmu galvenais faktors? Kosmiskie likumi taču ir nesatricināmi, un viss, kas neiekļaujas evolucionārās transmutācijas ritmā, eksplodē un kā sārpi tiek ierauts lielajā kosmiskajā pārstrādē. Lai cilvēki sākt domāt par to, kas notiek uz planētas. Citēju paragrāfu no Mācības, kurš raksturo mūsu laiku: “Pārkarot izplatījuma veidojumus, ko izraisījis Zemes konstrukciju sablīvējums, jādara viss, lai likvidētu tumšos uzkrājumus. Katrs pārkarotais Zemes dzīvē ir pārzemes sfēru atskaņa. Mūsu Ugunīgais Periods piesātinās ar īpašām ener-

“Atcerieties, Mācībā ir teikts, ka “pats planētas liktenis ir cilvēku rokās” un “cilvēks izraisa zemestrīces”. Saprotiet to burtiski.”

ģijām, kurām jāienāk dzīvē līdz noteiktajiem termiņiem. Ugunīgais Periods taču var izraisīt ugunīgas parādības, kad iestājas laiks, kuru cilvēce labprāt gaida. Tā ir jāsaprot Ugunīgā Pārkarotāšanās, kas ievadīs Jauno Laikmetu. Bet ir jānostiprina gars, lai tas izprastu Izplatījuma Ugunis. Jo tikai ugunīgā asimilācija spēj atjaunot nepieciešamo enerģiju. Ugunīgie termiņi tuvojas. Lai redz redzīgie, jo nāk Dižens Laiks.”

“Pirms Pasaules lielās pārkarotāšanās visas tumšās spēku parādības tiek atklātas to labākas transmutācijas nolūkā. Pasaulē notiekošo nevar nosaukt par evolūcijas pakāpi, bet tieši var teikt, ka izpaužas pats zemiskākais, tas, ko tumsas spēki visvairāk sapriegojuši un piesātinājuši. Taču liels ir darbs, savācot kopā visu, kas spēj sekmēt diženo pārkarotāšanos. Tāpat kā Zemes sfēras blīvie slāņi gatavojas kaujai, arī Gaismas Spēki stāv sardzē. Pakāpe, ko pārdzīvo planēta, ir salīdzināma ar Kosmiskās Uguns kalvi. Visas blīvās enerģijas spriegumā uzliesmo, un sardzē stāv Ugunīgās Tiesības. Ugunīgā jaunrade savā kopā visas ugunīgās enerģijas – tā Pasauli pārkarot divu polaritāšu spriegums. Šis trakojošās enerģijas rūpīgi jāizvairās. Ir iesācies Ugunīgais laiks. Kā tagad tiek pētītas fiziskās parādības, tā tiks pētītas centru ugunīgās parādības. Agni Joga ir Diža laikmeta priekštece,

Helēna Rēriha 1900.gadā

jā, jā, jā!” (“Ugunīgā Pasaule”, 3.daļa**.)

“Jūs zināt Augstākās Vadīšanas principu – neiejaukties personiskajā karmā, tāpēc visi brīdinājumi

Postīšanas impulss virza tumsas spēkus uz šīm Patiesības Lāpām. Ienaidnieki, kas pacēlušies zobenus, nav tik bīstami kā tie, kuri ielavās, zem Gaismas maskas paslēpušies.”

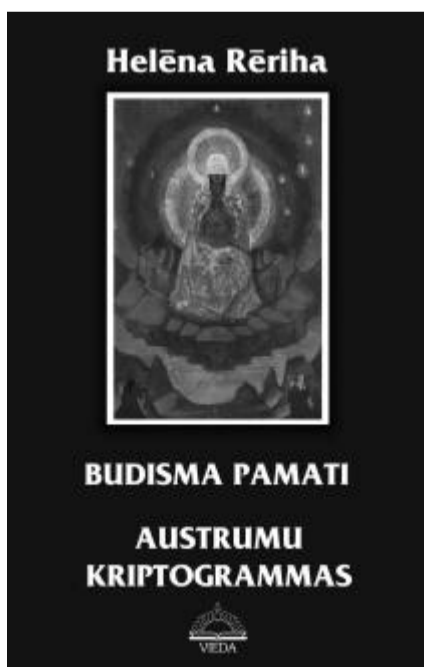
“Ir apzināti un neapzināti tumsas ieroči. Neapzinātie iesākumā rada it kā saskaņā ar labo, un šie ļaunuma nesēji saundē ikviena tīru sākumu. Bet apzinātie ļaunuma kalpi ienāks dievmamā ar jūsu lūgšanu, un posts tad nepazīstamiem! Tiem ir sagatavoti tumši tikli. Neklājas laist Vissvētākajā Vietā gara noziedzniekus. Dzīni var palīdzēt Zemes plānā un pat celt templi, taču garīgais plāns tiem nav pieejams. Tā ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā tumsas kalpus, kas cenšas iekļūt Vissvētākajā Vietā.”

“Pret kosmisko enerģiju parādībām jābūt sevišķi piesardzīgiem. Enerģiju ļaunprātīga izmantošana atsaucas uz visiem kosmisko spēku apliecinājumiem. Vienīgi apzinīga un rūpīga attieksme var novērst briesmīgās sekas. No Smalkās Pasaules izsauktie spēki ir jāsavaldā, un to spēj izdarīt tikai spēcīgs gars. Citādi šis neapvaldītais spēks izraisīs Kosmisko Haosu. Tuvojoties ugunīgajiem termiņiem, tas ir labi jāzina, jo šo spēku izsaukšanai var būt nozīmīgas sekas.”

It visur tagad uzrodas melnās ložas ar pretīgām melnajām mesām un izsaukšanām. Laikraksti ir pilni ar šādām vēstīm, un sabiedriskā doma acimredzot pat negrasās cīnīties pret šo lielo noziegumu un postu.

* H.Rēriha, Budisma pamati. Austrumu kriptogrammas. Rīga: Vieda, 2007

** Dzīvās Ētikas Mācība, 5.sējums. Ugunīgā Pasaule, 3.daļa. Rīga: Vieda, 1996

Apgādā “Vieda” latviešu valodā ir izdota liela daļa no mums zināmā Rērihu ģimenes literārā mantojuma.

No kurienes aug tumsai kājas?

Andrejs Lucāns

Burtniekos

Bijušais Beļģijas premjerministrs, tagadējais Eiropas Savienības Padomes prezidents **H. Van Rompejs** savā pirmajā lielajā programmatiskajā uzrunā ir izteicis šādus prātuļojumus: "Eiropas lielākais naidnieks patlaban ir bailes, bet bailes noved pie egoisma, egoisms - pie nacionālisma, un **nacionālisms noved pie kara**. Mūsdienu nacionālisms ļoti bieži vairs nav pozitīvs lepnums par savu identitāti, bet negatīva attieksme pret citām. Mums visiem

kopā jācinās pret lielākajām briesmām - jauno eirosepticismu, kurš vairs nav tikai dažu valstu monopols." ("Diena", 29.11.10.)

Pernā gada martā "Latvijas Avīze" informēja par Beļģijas premjerministra un potenciālā Eiropas Komisijas prezidenta amata kandidāta, Eiropas Parlamenta liberāļu grupas (trešā ietekmīgākā Eiropā) vadītāja **Gija Verhofštata** līdzīgiem "politiski filozofiskajiem" uzskatiem: "Isāk runājot, **"identitāte" ir koncepts, uz kura bāzes**

sabiedrības pēdējā spazma (medic. - patoloģisks muskuļu saspringums, ko izraisa muskuļu tonusa paaugstināšanās - A.L.), kura pārdzīvojuši zenītu un izmisīgi lūkojas pēc atgriešanās slavenajā vai neslavenajā pagātnē. Vispārīnnot "identitāte" ir simptoms mūsu nespējai akceptēt pasauli, kāda tā ir... **Eiropa, kas sastāv no nācijām, ir pagātnes relikts.** Tā ir Eiropa, kas nav spējīga risināt problēmas. Tā ir Eiropa, kas nespēs spēlēt nozīmīgu lomu multipolārā pasaulē 21. gadsim-

nas, kas balstīta uz identitāti, ir gāzes kameras Aušvicā!!!" ("LA", 04.03.10.)

Ko te piebilst? Uz smagi slimiem nedrīkst dusmoties, apvainoties vai par tiem smieties. Vienīgi apbrīnu izraisa fakts, ka šo slimo iedomu avots ir viens un tas pats, turklāt no tik augsta līmeņa! Taču Latvijas mūsdienu lētticīgajiem un skrupulozajiem ES viedokļu uzskaitītājiem un kaismīgajiem regulu izpildītājiem atsvaidzināšu atmiņā līdzšinējo nacionālisma skaidrojumu: "1. patriotiskas jūtas, uzskati, nacionālā pašapziņa. 2. nacionālās neatkarības ideoloģija un politika. 3. visas šīs parādības pārāk sakāpinātā formā - šovinisms." ("Jumava", "Svešvārdu vārdnīca", 1999.)

Acimredzot augšminētās personas (iespējams, psihozes vadīti) identitāti un nacionālismu skata caur šovinisma prizmu kā vienīgo mērauklu, līdz ar to nonākot līdz letālam gala rezultātam. Kā saka: viņi sāli lieto tikai kā nāvējošu ēdiena bagātināšanas līdzekli...

"Uz smagi slimiem nedrīkst dusmoties, apvainoties vai par tiem smieties. Vienīgi apbrīnu izraisa fakts, ka šo slimo iedomu avots ir viens un tas pats, turklāt no tik augsta līmeņa!"

nav iespējams uzbūvēt miermīlīgu un plaukstošu sabiedrību. Uz identitāti bāzēta sabiedrība ir atstumtības un cīņas sabiedrība. Visbiežāk tā ir

tā... **Nākotnes Eiropa un Eiropas Savienība būs postnacionāla vai neeksistēs nemaz...** 20. gadsimts mums parādīja, ka **galīgās sekas no domāša-**

KĀDI MĒS ESAM?

Ikars Žigurs

Pirms sāku rakstīt par to, kas mani uztrauc, neapmierina latviešu interešu jomā, vēlos apsviekt Jaunajā gadā visus, kuri saistīti ar "DDD". Esmu no tiem, kas izlasa visu avīzi un šādi gūst dzīvības eliksīru, nostiprinot cerības. Paldies visiem rakstītājiem! Ir tikai daži procenti rakstu, kuriem varētu nepiekrīst, tīri subjektīvi.

Esmu izlasījis kādreizējos laikrakstus - "Pilsonis", "Pavalstnieks" - gandrīz visus. Saglabājies biezs krāvums šo avīžu. Bija rakstītāji, kuri nav vingrinājuši roku rakstīšanā, bija arī augsta līmeņa ideju paudēji. Vai visas pārējās 4.maija republikas avīzes kopā šādas patriota cienīgas domas ir spējušas paust? Protams, nav, jo maizes tēvu svārs uz kamiešiem spiež un spiež - un muguriņa paliek arvien apaļāka un apaļāka... Tāpēc arī viens otrs, piedodiet, ja būšu rupjš, sāk locīties kā "nužņika tārps". Kauns, ka jālieto šādu salīdzinājumu, bet vēl lielāks kauns ir par tādiem latviešiem, kuriem nav savas stājas, kuri pazaudējuši pašlepnību, cieņu pret sevi kā personību. Cilvēks taču nav lops! Ja cilvēks ir personība, refleksi nav primārie, un tie nevar dominēt pār cilvēka prātu.

Atceros, kā 90.-tajos gados Daugavas stadionā Modris Lujāns skaļi izkiedza brīdinājumus par melnajām "volgām", beretēm un pārējiem čekas-komunistu atribūtiem. Gāja mēneši, un Modris pārvērtās līdz nepazīšanai...

Otrs piemērs ar Dobeļa

kungu, kurš pie mikrofonā kaismīgi pauž viedokli it kā tautas interesēs, bet, kad jārikojas, tad nobalso pretēji. Šādas darbības var uztvert dažādi, bet iespējams tās vērtēt arī kā provokatoriskas.

Pirmkārt, eksistē profesionāli provokatori, kuri

"Psihologiski pārmaiņas liek saspringt, uzmanīties, cilvēki sāk šaubīties, tāpēc tiem liekas, ka labāk, lai paliek viss pa vecam..."

"nolaiž tvaiku", lai latviešu nacionālās intereses ne-realizētos. Otrkārt, ir arī tādi mūsu tautieši, kas vāji orientējas nacionālo interešu stratēģijā, bet sevi izjūt kā "patriotus". Slikti ir tas, ka šādi indivīdi, paši to neapzinoties, ačgārnī stāsta, kas ir latviešu nacionālās intereses. Savu laiku Aizsargu organizācijas komandieris Jānis Rība tādus sauca par "gudriem muļķiņiem". Piemēram, provokatori pa visu Latviju palaiž "pīli", ka "labāk lai paliek krievi, nekā ienāk musulmaņi". To esmu dzirdējis dažādos Latvijas nostūros un it kā no sakarīgiem cilvēkiem. Kāpēc tā? Psihologiski pārmaiņas liek saspringt, uzmanīties, cilvēki sāk šaubīties, tāpēc tiem liekas, ka labāk, lai paliek viss pa vecam... Es tā nedomāju - vēlos latvisku Latviju bez vieniem un otriem ienācējiem.

Jādomā, latvieši ir kļuvuši par minoritāti savā zemē - neticu, ka esam virs 50 procentiem. Esmu redzējis tādus, kuriem pasē ierakstīts latvisks vārds, uzvārds, pat tautība "latvietis" un Latvijas pilsonība, bet latviski neprot

ne vārda. Ja nebūtu saglabājusies himna, ģerbonis, deklaratīvas juridiskās normas (uz papīra) par "neatkarīgu Latviju", es teiktu, ka šeit jau sen līdzinās krievu guberņai. Okupantu rokās ir ekonomiskās sviras, nekustamie īpašumi, masu informāci-

jas līdzekļi paši kļuvuši par majoritāti lielākajās pilsētās. Kad būs apskatāmi šīs invāzijas patiesie skaitļi?

Kāpēc Latviju vēl iekārot, ja ar "ekonomiskajām" metodēm var panākt to pašu... Vēstures ratam 10-100 gadi nav nekas. Latvieši pazūd pa 30 tūkstošiem gadā. Tātad ūdens smeļas mutē, bet lielulielais vairums uzskata, ka Dombrovska kungs (ak, tik ieturēts un godīgs!) ved mūs pretī gaismai...

Pašreiz, dzīvojot Mērsragā, latviskā vidē, var justies kā paradīzē salīdzinājumā ar to, kur esmu mītis. Šeit no rīta līdz vakaram dzird latviešu valodu nevis nepārt r a u k t o r u p j o l a m ā š a n o s k r i e v i s k i . S a r ū g t i n a v i e n t a s , k a d a u d z v i e t K u r z e m ē , a r i M ē r s r a g ā , p ē c 1990.gada vairums ir

balsojuši par bijušās Augstākās Padomes komunistiem, t.i., par "Latvijas ceļu" un tā sekotājiem. Lūk, 50 okupācijas gadu uzspiestais zīmogs! Ja vēl pieskaita pēdējos 20 gadus, kad šīs struktūras grib sevi pasludināt par leģitīmām uz mūžīgiem laikiem, tad sanāk prāvs gadu birums. Tādēļ, kad vietējiem iedzīvotājiem piedāvāju avīzi "DDD", no šiem 70 gadu laikā vairākās paaudzēs apstulbotajiem latviešiem esmu dzirdējis replikas par ķengāšanās avīzi... Laikam cilvēku lielākā daļa gluži automātiski, neiedziļinoties pievērsas valdošā spēka pozīcijas (kur muskuļus demonstrē 4.maija vara) diktētajai attieksmei - vienalga, vai tā pareiza vai nepareiza. Tā ar katru gadu daudzās Latviešu Nācijas vērtības sadilst.

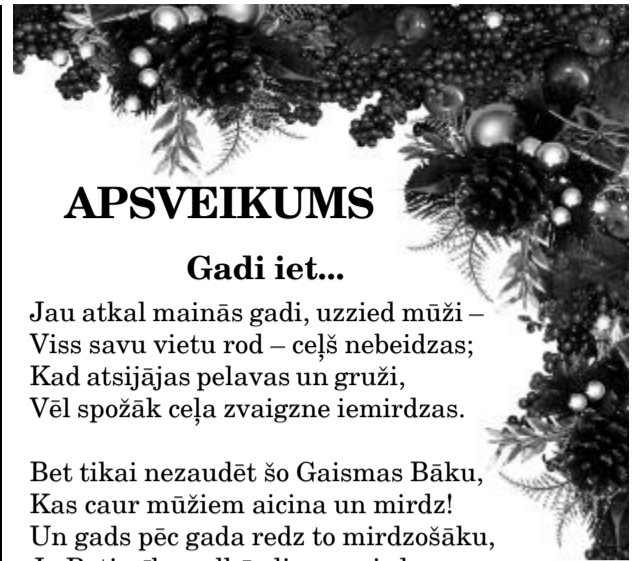
Galma medijos šī traģiskā situācija tiek atspoguļota ļoti vāji. **Kaitina tas, ka tik kritiskā stāvoklī, kādā atrodas mūsu tauta un valsts, ir tik daudz vienaldzīgo. Dažs labs šo dzīvi tā arī nostaigās ar puspievērtām acīm. Bet malā stāvēšanu arī kristīgā ticība nosoda!**

Pa dzīvi nevar kā mikstpēdiņš šļūkt Un tikai, ko gribas, maigāko plūkt. Ir reālā dzīve gan nātras, gan dadži, Tad nezaudē dūšu kā glēvuļi daži.

Ja nostādīts esi tu vaigu pret vaigu Ar istenu, reālu naidnieku baigu, Tad izslejies, atklājies, parādi sevi, Ko mantojis esi, devuši tēvi!

Un cīņā stājies, lai uzvaru gūtu Un kastē čibiņas iemestas būtu!

/Alfrēds Teodors Žigurs/

APSVEIKUMS

Gadi iet...

Jau atkal mainās gadi, uzzied mūži - Viss savu vietu rod - ceļš nebeidzas; Kad atsijājas pelavas un gruži, Vēl spožāk ceļa zvaigzne iemirdzas.

Bet tikai nezaudēt šo Gaismas Bāku, Kas caur mūžiem aicina un mirdz! Un gads pēc gada redz to mirdzošāku, Ja Patiesības alkās liesmo sirds.

Steidzīte

Paldies par pausto patiesību! Paldies par cīņu taisnīguma vārdā! Paldies par "DDD", kas šodien ir vienīgais patiesības avots!

Paldies par Jūsu drosmi un pašaieliedzību, atvairot tumsas uzbrukumus!

Bet mēs uzvarēsim - uzvarēsim visi kopā, kuri cīnāmies par savas zemes atbrīvošanu no kolonistiem! Mūsu pusē ir patiesība - tā tad uzvara!

Lai saulains un veiksmes pilns ir Jaunais 2011. gads!

Lai garaspēks Jūs pavada arī turpmāk!

Lai Visaugstākais ir ar Jums!

"DDD" lasītāji Ventspili

LASĪTĀJU VĒSTULES

Nedaudz par dedzīgo "integratori"

Ļoti cienjamie "DDD" - Latvijas Nacionālās frontes laikraksta Latviešu Nācijas sirdsapziņai - veidotāji!

Gandrīz 20 gadu garumā bijusi "Integrācijas pārvaldes" vadītāja Eišenija Aldermane dedzīgi, aizrautīgi un prettiesiski ir integrējusi okupantus, kolonistus, piešķīrot viņiem Latvijas pilsonību. 20 gadu garumā Latvijas pilsonība tikusi mētāta pa labi, pa kreisi, un šim kaitīgajam, pretlatviskajam procesam izkaisīti miljoni.

Bet Eišenija Aldermane atkal ērti sēž mikstā krēslā - šoreiz Rīgas domē... Vai viņa kaļ vēl kādu pretlatvisku plānu? Uzskatu, šī dedzīgā okupantu "integratore" ir pelnījusi saukšanu pie atbildības - vēlos dzirdēt viņas paskaidrojumus!

Šādiem cilvēkiem no savām personīgajām kabatām būtu jāatmaksā pretlatviskajos procesos izkaisītie miljoni.

Novēlu visiem "DDD" veidotājiem labu veselību, veiksmi un cerību piepildījumu Jaunajā gadā!

Pēteris Kurzemē

VAI BŪS DIVAS LATVIJAS?

Gunārs Terinks

Bija divas Vācijas, ir divas Korejas - vai būs (bet varbūt jau ir?) arī divas Latvijas?

Par kopienām var runāt svešumā - latviešu kopiena Īrijā vai Amerikā; žīdu kopiena Polijā vai Brazīlijā; krievu kopiena Francijā vai Austrālijā. **Bet tās nav minoritātes vai mazākumtautības!!!**

Cik gan mūsu "gudrajiem" politiķiem maz sapratnes par to, kas ir kas!?

Nācija/tauta - tautība, radniecīgu cilšu grupa, vēsturiski izveidojusies cilvēku kopība, kurai ir sava valoda, kultūra, dzīves ziņa, teritorija, saimnieciskā darbība un sava valsts vai vēlme radīt savu valsti. Tāda valsts ir nacionāla-tautiska valsts.

Ne velti plašsaziņas līdzekļos ir runa par nacionālo pasūtījumu, nacionālo kopproduktu, par nacionālo ieņēmumu, ienākumu, par nacionālām interesēm.

Latvijā tas attiecas uz latviešu nāciju/tautu - bet kopumā uz visiem Latvijas pilsoņiem. Savukārt visi Latvieši nelatvieši ir vai nu **svešautieši (ja nav pilsoņi)** - svešzeme, svešzemnieks, svešvaloda), vai **cittautieši (ja ir pilsoņi)** - Latvijas pilsonis, bet ne latvietis - piederīgs citai nācijai/tautai). Taču ne vieni, ne otri taču Latvijā neveido savu nacionālo/tautisko valsti - tā viņiem jau ir kur citur!

Nacionālās minoritātes/mazākumtautības, kurām, protams, nav savas nacionālas/tautiskas valsts, var un ir tiesīgas tiekties un īstenot šo mērķi. Latvijā tie ir līvi.

Ja kādam šie apsvērumi nav saprotami, tas nenozīmē, ka tie nebūtu pieņemami. Ja ir kāds cits uzskats un skaidrojums, tad esmu gatavs savu viedokli aizstāvēt.

KOOPERĀCIJA – PĀRBAUDĪTS ATTĪSTĪBAS MODELIS

Turpinājums no 1. lpp.

Edgars Ruža: Bet eksporta nebija, jo neviens ar to tajā laikā nenodarbojās. Līdz ar to graudus nebija kur likt. Jokojām, ka kooperatīvo sabiedrību "Latraps" palīdzēja izveidot "Dobeles dzirnavnieka" īpašnieks **Paškausks**, kurš tolaik kļāji nīrgājās par zemniekiem, liekot dienām stāvēt rindā, rīkoja izsoles ar lejušlidošu soli. Viņš mēdza sasaukt kopā zemniekus un paziņot, ka konkrētajā dienā iepirks tikai tūkstoš tonnu graudu. Tā kā zemnieki bija atveduši piecus tūkstošus tonnu, tad pārdot varēja tie, kuri nolaida cenu.

Zemnieki bija izmisumā – graudus nācās atdot gandrīz par velti un tad vēl neviens neņēma pretim. Tika meklēti visādi varianti. Zemnieki vēl pirms kooperatīva izveidošanas bija atraduši iespēju sadarboties ar pasaules lielajiem graudu tirgotājiem, taču pietrūka cilvēku, kas varētu šo pārdošanas procesu vadīt.

2000. gadā tika pieņemts lēmums kaut ko organizēt un veidot. Pētījām pasaules pieredzi, izmantojām iespēju tikties ar amerikāņu delegāciju, kas bija ieradusies Latvijā, lai pastāstītu savu pieredzi ar kooperāciju. Analizējām arī zviedru, daņu, franču un spāņu kooperācijas pieredzi. Vairākkārt bijām Francijā, lai paši savām acīm redzētu, kā viņi veido kooperatīvus un kā šī sistēma darbojas. Sapratām, ka visā pasaulē lauksaimniecība attīstās tikai un vienīgi caur kooperatīviem, jo tieši kooperatīvi aizstāv lauksaimnieku. Pretējā gadījumā tā būtu verdzi-

dzīgi, jo tad rodas lieka konkurence, ciņa un kašķi. Konkurence, protams, ir vajadzīga, bet līdz zināmam mīklīm, jo tā ātri vien var kļūt destruktīva un iznīcinoša.

Ja kooperatīva struktūra ir uzbūvēta pareizi, darbam jābūt efektīvam, jo gan klients, gan īpašnieks ir viens un tas pats cilvēks.

ZEMNIEKIEM PAŠIEM JĀVĒLAS KOOPERĒTIES

DDD: Ko pēc būtības nozīmē kooperatīvs, kā tas darbojas?

Edgars Ruža: Sāksim no pamatiem. Dzīvo neliels zemnieciņš, kuram vajag nedaudz minerālmēslu, augu aizsardzības līdzekļu, sēklas. Viņš aiziet pie tirgotāja un pastāsta, ka viņam vajag to, to un to. Tirgotājs tam iedod cenu lapu un ir gatavs nepieciešamos produktus iedot tikai tad, ja ir samaksāts. Zemnieciņam, pirmkārt, nav naudas, otrkārt, cena ir ar 40-60 procentu uzcenojumu. Taču, ja saliekam kopā desmit šādus nelielus zemniekus, tad viņi jau kopā var doties pie tirgotāja un prasīt ne vairs maisiņu, bet jau veselu kravu ar minerālmēslu, un tirgotājs uz šiem zemniekiem jau skatās citādāk, ir gatavs dzert kafiju, kaulēties par cenu un apmaksas nosacījumiem...

Kopā zemnieki ir spēks, viņi ir lielpatērētāji, kuri pat spējīgi noteikt savus noteikumus tirgotājam. Tas ir galvenais kooperatīva ieguvums – zemnieka

mēģinājumi. Latvijā bija pat Kooperācijas ministrija (Kooperācijas valsts ministri no 1995. līdz 1997. gadam bija Vilnis Edvīns Bresis, Jānis Muižnieks un Atis Slakteris – red.piez.), kuru vadīja cilvēks, kurš pats kooperācijai neticēja.

DDD: Tā patiešām bija?

E.R.: Jā, nothing special ministrs (Atis Slakteris – red.piez.) skaidri un gaiši pateica, ka kooperācijai nav nākotnes, ka tā nedarbosies.

APSTĀKĻI PIESPIEŽ SADARBOTIES

DDD: Ar kādām īpašībām jābūt apveltītam cilvēkam, lai viņš būtu spējīgs kooperēties ar citiem?

Edgars Ruža: Vispirms jābūt nobriedušai situācijai, kad nekā savādāk, kā vien kooperējoties, attīstība nav iespējama. Ļeņīnam bija tieciens, ka jāgaida brīdis, kad *viņi vairs nevar, bet citi negrib*. Piena ražošanā joprojām pārstrādātāji negrib saņemt zemniekus un domā tikai par savu kabatu, nedomājot, kā izdzīvos zemnieki. Taču zemnieki ir situācijā, kad viņi tā turpināt vairs nevar – sākas karš, revolūcija, un veidojas kooperatīvs.

Kooperatīvs savukārt meklē jaunus partnerus un atrod tos Lietuvā, kur piena rūpniecība ir efektīvāka, tādēļ pārstrādātāji var zemniekiem samaksāt vairāk. Latviešu pārstrādātāji gluži vienkārši nīrgājās par zemnieku, tādēļ piens arī maksā dārgāk. Tikko bijām Zviedrijā, kur piens maksā daudz lētāk nekā Latvijā.

Lai veidotos kooperatīvi, jānobraiest situācijai. Kad piena cenas pieaug, tad zemnieks kļūst lepns un jau sāk šaubīties, vai viņam tas kooperatīvs vajadzīgs. Kooperatīvs ir ļoti smaga struktūra, nepārtraukti jāstrādā un jāpārlicina zemnieki, ka viņiem jāstrādā un jāturpina būt kooperatīva biedriem, ka viņiem jābūt gataviem brīžiem pat uz tādām situācijām, ka konkurenti būtu gatavi nopirkt par dārgāku cenu viņa saražoto produkciju. Taču pat tādos gadījumos zemniekam jāpārdomā, vai uzreiz pamest kooperatīvu, vai tomēr tur-

“Dzirnavnieki visi ir pārdoti, apkalpojošās sfēras uzņēmumi ir nogrimuši – Latvijā darbojas vai nu lietuvieši, vai dāņi.”

pināt sadarboties, uzturēt radīto struktūru, jo konkurentam jau ir tikai viena vienīga interese – šodien pārpirkt zemniekus ar it kā

“Ja zemnieks viens pats ar saviem graudiem aizbrauc un nostājas rindā pie dzirnavnieka, tad par viņu nīrgājās, taču, apvienojoties daudziem zemniekiem, iegūtā raža tiek salikta kopā, un viens cilvēks iet kaulēties pie graudu uzpircēja.”

augstākām cenām, lai iznīcinātu kooperatīvu, kas traucē pārpircējam diktēt savus noteikumus. Kad kooperatīvs būs iznīcināts, zemnieki atkal būs neaizsargāti. Tas ir nepārtraukti zemniekam jāatgādina, jo mēģinājumi izjaukt radīto kooperatīva struktūru ir nemitīgi.

Business ir business – tajā ir gan veiksmes, gan neveiksmes. Tāpat ir ar kooperatīvu – tas nevar garantēt veiksmi visos darījumos un vienmēr. Darbs ar zemniekiem, pārliecināšana, ka jābūt uzticīgiem savstarpējai sadarbībai, kooperatīvam jāveic pastāvīgi, jo konkurenti nesauž. Taču jāsaprot, ka tas dānis vai zviedrs, kurš konkrētajā brīdī varbūt piedāvā labākus nosacījumus, redzot, ka lietas vairs neiet tik labi, klapēs ciet savu bodīti. Ko tad darīs zemnieks?

Mūsu pieredze parāda, ka kooperatīvs ir vienīgais stablais mehānisms, kā latviešu zemniekiem sevi pasargāt no iznīcināšanas.

DDD: No jūsu teiktā var secināt, ka kooperatīvu veidošana un uzturēšana ir arī *sava veida patriotisma izpausme. Vai tā tas ir?*

E.R.: Tas ir gan iekšējs patriotisms pret pašu kooperatīvu, gan latviešu patriotisms pret savu zemi, jo mēs un Vidzemes kooperatīvs esam vienīgie latviešu uzņēmumi savā nozarē. Dzirnavnieki visi ir pārdoti, apkalpojošās sfēras uzņēmumi ir nogrimuši – Latvijā darbojas vai nu lietuvieši, vai dāņi. Tādēļ esam lepnī, ka "Latraps", 2000. gadā sākot no nulles, spējis izaugt par lielāko uzņēmumu-kooperatīvu savā nozarē.

DDD: Jūs ar ironiju pie-
minējāt faktu, ka savā lai-

kā Latvijā bijusi Kooperācijas ministrija. Vai jums nešķiet, ka būtu vieglāk, ja valsts kaut vai ideoloģiski atbalstītu nepieciešamību

kooperēties un sadarboties, kas, iespējams, ir vienīgais veids, kā latviešiem saglabāt savas valsts suverenitāti?

E.R.: Protams, ka valsts atbalsts ir nepieciešams. Mēs jau ar smaidu visus šos gadus sakām, ka valsts mūs *morāli* atbalsta, bet ar to vien ir par maz. Vajadzētu arī finansiāli, ar subsidiām veicināt kooperatīvu attīstību. Nevaru gan viennozīmīgi teikt, ka neesam saņēmuši nekādu atbalstu no valsts – tā nav, esam strādājuši gan pie likumiem, gan pie subsidiju sadales nolikumiem. Kopumā skatoties, jāatzīst, ka priekšnosacījumi un iespējas kooperācijai ir. Cita lieta, ka vienmēr tur, kur parādās kaut kāda nauda, uzreiz klāt ir visādi viltnieki, kas šos līdzekļus cenšas dabūt un pilnībā sabojā iepriekš radīto programmu un ideju. Šādu negodīgu cilvēku dēļ cieš tie, kuri patiesi grib kooperēties. Katru reizi, kad strādājam pie subsidiju nolikumiem, cenšamies noteikt skarbus ierobežojumus, kas kādam var šķist lieki, taču, zinot cilvēku dabu, mums diemžēl nav citas izejas.

BEIDZOT JĀKĻŪST PAR SAVAS ZEMES SAIMNIEKIEM

DDD: Lauksaimniecība, ja tā var izteikties, ir latviešu lieta. Vai jums nešķiet, ka nesakārtotība šajā sfērā ir tikai kārtējais apliecinājums, ka latvieši joprojām nav saimnieki savā zemē, ka esam gatavi liekties tā, kā to vēlas visādi starptautiskie vēji?

Edgars Ruža: Kur lai mums rastos tā saimnieka sajūta?! Latvieši bijuši neatkarīgi divdesmit gadus pirms kara un divdesmit tagad. Nekad mēs kā nācija neesam bijuši noteicēji pār savu likteni. Iespējams, ka kāds iebildīs, bet nebaidos teikt, ka latvieši nav zemnieki, mums asinīs nav zemniecība. Mēs esam bijuši tikai un vienīgi kalpi. Pēc brīvvalsts

daži gan kļuva par zemniekiem, bet lielākais vairums tā arī palika kalpu kārtā. Tad latvieši kļuva par karotājiem, uztaisīja pāris revolūciju, un tikai pēc savas valsts dibināšanas beidzot kļuvām par istiem zemniekiem.

Vienmēr kāds sēdējis mums uz kakla – vācieši un krievi. Šie vēstures fakti gan nedrīkst būt kā attaisnojums mūsu nevarībai, jo ikvienam ir jāaug un jāattīstās. Ceru, ka nākamās paaudzes veidosies ar nacionālo un politisko pašapziņu. Diemžēl mums absolūti nav pieredzes, kā saimniekot. Juku laikos, kādos dzīvojam, priekšplānā vienmēr izvirzās veiklākie un blēdīgākie. Godīgais vienmēr paiet malā. To mēs šodien redzam – ciņā par naudu godīgais atkāpjas un paiet malā. Tāda diemžēl ir cilvēciskā būtība un psiholoģija.

Lauksaimniecība, konkrēti graudkopības nozare, Zemgalē ir ļoti stipra un attīstīta – stiprāka par Rietumeiropas valstīm.

DDD: Kāpēc tad mums visu laiku stāsta, ka bez lauksaimniecības preču, pārtikas importa neizdzīvosim, ka bez vācu siera, leišu piena un igauņu biezpieniņiem nomīrsim badā?

E.R.: Pirmkārt, mēs vairs nedzīvojam totalitārisma, bet gan globālā tirgus telpā. Mūsu zemnieki apar Latvijas laukus, apsej tos un ar vienu tālruna zvanu pārdod graudus Indonēzijai. To mēs nevaram ietekmēt, jo, loģiski, cilvēki vienmēr meklēs iespēju nopirkt lētāk.

Paldies Dievam, vēl eksistē kontrole un ierobežojumi produkcijas importam no tām valstīm, kur gadā novāc trīs ražas bez īpaša darba. Ja tas tā nebūtu, tad Latvijā būtu vairs tikai zaļas pļavas un tūrisms, kas arī ir visai apšaubāmi, jo nevaram garantēt, kāds rit būs laiks – snigs sniegs vai līs lietūs...

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

Foto no EK pārstāvniecības Latvijā mājas lapas.

MASU MEDIJI TAUTAI “SIT PA SMADZENĒM”

Eva Bule

Pamats domāt, ka Latvijas okupantiskajai varai ir sākusies pirmasnāves agonija – valstī notiek drudzaini mēģinājumi izvairīties no atbildības par to, kas pastrādāts pret latviešu zemi un tautu. Tieši noziedzīgos nolūkos pie varas esošie sev pakļāvuši masu medijus, ar režīma vervēto un algoto diktoru rokām darbojas tautas bendes. Novērotais liek secināt, ka joprojām pieaug spiediens uz LTV un Latvijas Radio (LR) raidījumu veidotājiem, ļoti priedīgā balsis tonī tiek paziņotas režīma safabricētas, tautai nāvi nesošas ziņas, pat galējas muļķības bieži izskan īpaši svinīgi.

Pērnā gada 15.decembrī pievērsu uzmanību, kā Latvijas Radio 1. programma sabiedrību informēja par tobrīd vēl plānoto un latviešus uztraucošo, pazemojošo prezidenta braucieni uz Krieviju. Kļūva skaidrs, ka ar šo braucieni V.Zatlers kārtējo reizi nodos gan okupācijas upuru piemiņu, gan tautas ideālus... Zināms, ka, vēsturi aizmirstot, tā mēdz atkārtoties, tomēr brauciens uz Krieviju bija paredzēts bez Latvijas okupācijas fakta pieminēšanas... Un pat šādu nožēlojamu vēsti masu mediji pasniedza kā priedīgu ziņu, lietojot neko neizsakošu frāzi – prezidents nebraidīs, lai Krievijai pateiktu visu, ko domā, un uz daudziem gadiem aizcirstu durvis... Bez tam, šo ziņu lasošā diktores fonā samāksloti smējās (!) – tā, manuprāt, mēģinādama traucēt klausītājiem saprast to, kas patiesībā slēpjas aiz teiktā.

Vēlos brīdināt, ka, manuprāt, šāda jautrība, smaidīšana un smiešanās traģisku un negatīvu paziņojumu vēstīšanas laikā ir ļoti netīra psiholoģiska metode, ar kuras starpniecību režīms novērš latviešu uzmanību no ziņojuma patiesā saturā un mēģina latviešus padarīt ricibnespējīgus – “sit tautai pa smadzenēm”. Visticamāk mērķis ir cilvēkus apdullināt tik ļoti, lai visi sāktu smieties līdzī par negatīvo informāciju un visbeidzot

paši par savu muļķību... Neticu, ka Latvijā visi diktori un citi sabiedrisko domu veidojošie “speciālisti” ir piepeši kļuvuši nepiešķaitāmi, kaut arī tieši šādu iespaidu viņi par sevi rada – ar savām runām un izvēlēto mūziku, kas nevis mudina ciņai par latviešu izdzīvošanu savā zemē, bet gan manipulējot ved prom no realitātes, midzina “nāves miegā”.

Acinu: iegaumēsīm šos režīma “isajā saitē” turēto preses pārstāvju vārdus un sejas! Viņi, manuprāt, ir tās pašas bijušās “ļaušanās tautas pamātes” – “manipulācijas vecmātes” V.V.Freibergas – gatavotās marionetes. Abrenes, Tēvzemes nodevējiem jau pēdas “svilst”!

“Visticamāk mērķis ir cilvēkus apdullināt tik ļoti, lai visi sāktu smieties līdzī par negatīvo informāciju un visbeidzot paši par savu muļķību...”

No mums tiek slēpta tautai svarīga informācija – gan televīzija, gan radio noklusē pat apgāda “Vieda” izdotās grāmatas, kuras patiesībā speciāli tiek publicētas latviešu tautai un nākotnei. No latviešu tautas tiek slēpti arī tās īsto aizstāvju vārdi un viņu paveiktā. Kā zināms, Latvijas Nacionālās frontes izdotā laikraksta “DDD” veidotājiem divus gadus bija aizliegts veikt žurnālistu pienākumus Saeimā, pret viņiem tika safabricētas krimināllietas, nācās piedzīvot pat slepkavības mēģinājumus... Bet LTV un Latvijas Radio par to ne vārda.

Neskatoties uz tumsas drudzi, tautas protests

ansambļa “Čikāgas Pieciši” dibinātāju un dalībnieku **Albertu Legzdiņu** atklājas, ka viņš ir izbrīnīts par šādu paziņojumu, jo atzinās, ka vairāk uz Latviju “Čikāgas Pieciši” brauca ar domu mudināt cilvēkus sākt domāt par to, kas notiek ar Latviju, ar latviešu zemi... Rodas jautājums, vai tad tiešām Latvijā neviens neatbild par masu mediju sniegtās informācijas patiesumu, kvalitāti?

Tāpat novērotais liek domāt, ka režīms apzināti vērsas pret latviešu valodu un tās kvalitāti, bet valoda ir tautas pastāvēšanas priekšnosacījums. Ticišis apklusināts pat LR raidījums “Mūsu valoda”, ku-

ra veidotāji sekoja latviešu valodas tīrībai un norādīja uz ikdienā biežāk pieļautajām kļūdām, rūpējoties par rusicismu izskaušanu. Likumsakarīgi, ka līdztekus mūsu galvaspilsētā uzradies tautai svešais mērs un daudzi citi deputāti (“urlu” ielikteņi), kuri bieži vien pat nespēj latviski izteikties. Jāsecina, ka tieši viņiem latviešu valoda kļuvusi par traucēkli. Rezultātā biežāk LTV un LR dzirdamas dažādas aplamības, piemēram, ka kāds ņem dalību (nevis piedalās) pasākumā, jādzird pat, ka no deputātu lēmumiem, likumiem kaut kas atkarājas (nevis ir atkarīgs), un tam līdzīgi latviešu valodas kļūpojumi.

Manuprāt, pie varas esošie, PSRS laika centienus pārņēmušie nevis liek laipu pāri bezdibenim, kā to smaidot ziņo režīmam pakļautie masu mediji, bet gluži pretēji – ejot Kremļa pavadā, manipulējot vājina latviešu modrību, novērš uzmanību no valstī patiesībā notiekošā un cietsirdīgi grūž tautu bezdibenī.

“*Bet pacels Dievs uz savām rokām mūs tad, kad mūsu diena nāks*” – tā vēsta L.Breikša dzejas rindas. Tomēr, kā zināms, veiksmē atnāk pie sagatavotiem, tāpēc aktīvi gatavosimies: Noliksim “urlas” viņu istajās vietās! Rakstīsim rakstus laikrakstam “DDD”! Lasīsim grāmatu apgāda “Vieda” izdotās grāmatas!

Ziedosim naudu Latvijas Nacionālajai fronte! Mums ir dota iespēja sniegt atbalstu laikraksta “DDD” veidošanai, izmantojot laikraksta pēdējā lappusē norādīto bankas kontu. Tikai “DDD” cinās par likumu ievērošanu Latvijā, par latviešu tiesībām savā zemē.

Atbalstīsim savējos, darīsim to kopā šodien un vienmēr!

Mums ir jābūt sagatavotiem 1918.gada Latvijas Republikas atjaunošanai (!), jo pastāvošais režīms jau izlaiž garu.

Arnis

Labākās zāles – NACIONĀLISMS

Latvijā valda haoss, un latvieši ir neizpratnē, zudusi ticība nākotnei, pārņem bezcerība un šaubas, vai ko spēsim mainīt mūsu valstī, par kuras brīvību tik daudz asiņu liets un tik daudz upuru dots.

Mācītājs Jānis Birģelis grāmatā “Ticības pamati” (izdota 1938.gadā) raksta: “Kalpošana tautai – viens

aizrauj cilvēkus kopdarbībā, kopcinās un kopuzvarās, neļauj atsevišķam indivīdam pārāk nodoties savām sīkajām interesēm.

Cilvēks, saplūstot ar tautu, atgādina upīti, kuras ūdeņi ieklūst varenā jūrā, kas top liela un dziņa. Tautas spēks var dziedināt dažu slimu dvēseli, atņemt nevarību un nespēku.

“Tautas spēks, iedarbodamies uz dvēseli, iedvesīs cilvēkam jaunu spēku, atņems vājuma un nevarības sajūtu. Svinīga sajūsma par tautiskiem ideāliem aizdegs prieku dvēselē un rotās personīgo dzīvi.”

varens līdzeklis dvēseles nespēka pārvarēšanai. Nacionālisms tuvojas slimai indivīda dvēselei un saka: “Nedomā par sevi, aizmirsti sevi, saplūsti kopā ar tautu, nododot tai sevi, ziedojot tai sevi pašizliedzīgā kalpošanā!” Lūk, padoms bezcerības pārņemtajiem!

Grāmatā tiek uzsvērts, ka individuālisms, kas ilgus gadus valdzināja cilvēkus, ir atmetams kā kaitīga mācība, jo augstākais mērķis nav kalpošana sev, kā bijām parādusi domāt, bet **kalpošana tautai**. Cilvēka uzdevums nav rūpēties par personīgo laimi un labsajūtu, kā mācīja individuālisms, bet vairojot tautas laimi, strādājot tās labā un šādi padarot kaut nedaudz labāku arī visu cilvēci. Ja cilvēks aizmirsīs sevi, domājot un rūpējoties par tautu, tad viņš nesagaus arī savās sīkajās rūpēs un personiskajās likstās. Roku pieliekot pie tautas celtnes veidošanas, vairojas visas tautas vērtības, padarot vērtīgāku arī personīgo dzīvi.

Tautas spēks, iedarbodamies uz dvēseli, iedvesīs cilvēkam jaunu spēku, atņems vājuma un nevarības sajūtu. Svinīga sajūsma par tautiskiem ideāliem aizdegs prieku dvēselē un rotās personīgo dzīvi.

Nacionālisms ir vērtīgāks par individuālismu, jo tas skubina aizmirst sevi, aicina strādāt tautisko centienu realizēšanai. Veselīgs nacionālisms, kas

Bet nav jāaizmirst, ka tautas spēki arī nav neizsīkstoši. Tautas sajūsmas ugunis arī var izdzist un izplēnēt. Tautas enerģija arī var saplakt un izžūt, ja tā netiek papildināta ar katra cilvēka sirds centieniem. Vēsture stāsta ne vien par tautu spēka un brieduma laikiem, bet arī par tautu nespēku un tautu miršanas laikiem. Nespēks un nevarība, vecums un miršana piemēklē ne vien indivīdus, bet arī tautas.

Atjaunošanās un atdzimšana nepieciešama ne vien atsevišķiem indivīdiem, bet arī lielām un mazām tautām. Vēsture parāda, ka arī tautu organizācijā var ieperināties bīstamas slimības, kuras rada juku karšņus un pašiznīcināšanās drudzi. Nespeka, garīgās nevarības un morāliskā sabrukuma pēdas redzamas kā indivīdu, tā tautu dzīvē.

Latviešiem tagad trūkst vīrišķības un drosmes pateikt: pietiek zagst un laupīt, jāglābj tauta un Tēvzeme! Katram ir jāstāv kā klintij savā vietā, nenepakļaujoties ietekmēšanai.

Paies vēl 20 gadi, un šeit jau būs Slāvlatvija... Vai to gribam – lai katrs atbild pats sev un pajautā saviem tuvākajiem! Kļūsim reiz drosmīgi un dziedināsim savas dvēseles, kalpojot tautai, aizmirsdami par savām sīkajām rūpēm un atcerēdami, ka **tagad ir jāglābj tauta**.

Arnis

Valsts iekārta ir iekšēja lieta

Vilnis Raudsēps

Mākslinieks

Sāksim ar to, ka ne jau komunismā bija vaina, tā ir katras valsts iekšēja, taisnīga, nacionāla procesuāla lieta. Tāpat kā demokrātija (lai gan demokrātija iespējama arī starpvalstu un starptautiskās attiecībās). Piemēram, krievu komunisma uztvere stipri atšķiras no latviešu ideālisma (varam to saukt arī tā), vai arī zviedru, norvēģu, somu, ku-

biešu, ķīniešu... Galu galā problēma nav valsts iekārtā, bet **valsts uzbūvē**.

Bez tam, nevis uz tīrasiņību jāliek uzsvars, bet uz to, lai bezjēdzīgi netiek jautatas rases, nācijas un tautas. Pavisam viegli ir manipulēt ar tautām, kuras savā uzbūvē ir sadrumstalotas, un nav svarīgi, kādā valsts iekārtā tās dzīvo. Tur, kur nav vienots veselums, vienmēr atrodams izdevīgs materiāls tautas, valsts izmantošanai, brīvai pakļaušanai.

Par spēcīgu valsti un

tautu varam sākt runāt tādā gadījumā, ja tautas lielākā daļa (90 procenti, sliktākajā gadījumā 80 procenti) ir vienota dabīgi hierarhiski jeb uzvedas kā kopiena no paaudzes paaudzē.

Šobrīd cilvēktiesības tiek pretstatītas tautas tiesībām un cilvēktiesības nostādītas augstāk par tautas tiesībām. Cilvēks, saprotams, ir vērtība, taču tauta jau ir šo **vērtību kopums** – augstāks organisms jeb tieši tas, kas nepieciešams valsts, kultū-

ras un nenoliedzami labklājības celtniecībai. Tauta (nevis individuāls cilvēks) ir valsts pamats.

Ne komunisms (ja patik – sociālisms), ne kapitālisms kā valsts iekārtas nevar tikt uzspiestas, jo tās katra tauta grib veidot atšķirīgi. Nevar dažādas tautas sanākt vienkopu (turklāt okupācijas režīmā!), lai būvētu nacionālo kopu vai komunistisku valsts iekārtu kādā valstī. Gribot negribot, iecerētā ideāla vietā triumfēs absurds.

ABONĒJIET “DDD”

visās Latvijas pasta nodaļās un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

OKUPĀCIJU SPĒKU KRUSTUGUNĪS

Jāprot izvairīties no lieņošās okupācijas. Pirmkārt, jāprot to pamanīt – lien gan no Austrumiem, gan Rietumiem. Vai pamanām, ka tas notiek kompleksī?

Latvija notikušo okupāciju atzīst, bet tās paliekas un sekas nelikvidē. Atļaus okupāciju dalīt divās formās – militārā un civilā. Nav manā rīcībā precīzu ziņu, bet Austrumu-Rietumu virzienā uz Latviju var izdalīt divus pamatvirzienus – Vēlīkije-Luki-Zilupe-Rīga un Ļeņingrada-Pleskava-Rīga. Pa pirmo iekšā vēlas militārā un saimnieciski rūpnieciskā (civilā), pa otro varbūt mazāk militārā, bet salī-

na, aizsargājama teritorija. Ko ar to darīt, kāds no tās labums Latvijai – domā nu!

Tagad pilsētas ir, bet darba nav. Steigā sacelšanās, mūsdienu prasībām neatbilstošajām mājām nepieciešama pārbūve. Kas to darīs, kur ņemt līdzekļus un kādēļ?! Jautājums ir, bet problēma paliek.

Līdzšinējā 4. maija Latvijas saimnieciski ekonomiskā politika atvērusi vārtus Rietumu okupācijai, ar to papildinot saglabātās Austrumokupācijas sekas. Mānīgi, blēdīgi biznesmeņi pamanās atrast pakalpiņus vietējos vadītājus (vagarus, stārustus),

Cik ešelonu dienā ar uzrakstiem uz vagoniem "torf" ("kūdra") ripināja pirmā virziena okupantu sildīšanai un enerģijas papildus ražošanai – to zina tie, kas toreiz tur strādāja.

dzinoši vairāk civilā okupācija. Galamērķis tika papildināts ar militāri rūpniecisko, civilrūpniecisko kompleksu. To vajadzēja apsildīt, bija nepieciešams elektroenerģija, tapa TECi. Visam vajadzēja kurināmo, kuru vērienīgi nodrošināja otrā virziena okupācijas atzars ar gandrīz vai kara laika apstākļos celtu jaunu pilsētu civilokupantu triecienvienības izmitināšanai kurināmā ieguvei.

Cik ešelonu dienā ar uzrakstiem uz vagoniem "torf" ("kūdra") ripināja pirmā virziena okupantu sildīšanai un enerģijas papildus ražošanai – to zina tie, kas toreiz tur strādāja. Tiem bija labākā tiešā apgāde no toreizējās Ļeņingradas. Tuvējie apkārtnē latvietiši arī priecājās, braukdami uz okupantu apmetnēm iegādāties citur neatrodamas, deficīta preces. Notika etniski, huligāniski, krimināli konflikti ar tuvējo latvisko pilsētu un apkārtnējiem pamatiedzīvotājiem, bija darbs milicijai smagu noziegumu izmeklēšanā. Tas viss bija, par ko nesenajos mazpilsētu stāstos pa radio neminēja ne vārda... Pasarg, Dievs, pieminēt!

Bet nu "torf" rezerves okupantu komforta labumam ir izsmeltas – palicis vien mazs pleķītis 15-20 gadiem un "izvarota" vare-

kurus, algojot par labu samaksu, izmanto, lai paverdzinātu vietējos, prasot darba kvalitāti kā Eiropā, bet algu maksājot kā Latvijā. Cik ilgi tā?!

Manīgākie, tālredzīgākie okupanti ir paspējuši aizbraukt un iekārtoties citur, bet nupat arī tas paliek problemātiski, jo izrādās, ka viņu etniskā Tēvzeme šos nemaz tik ļoti mājās negaida. Tie viņiem ir "baltijci", kuri baudījuši labāku dzīvi, un tas vairs nav tālu līdz greizsirdībai ar viņiem raksturīgo attieksmi un rīcību. Dzirdēts gadījums, ka kāda ģimene atradusi māju etniskā Tēvzemē un sākuši pārcelties – kamēr braukuši vēl pēc mantām, tikmēr māja nodedzusi. Paliukuši gandrīz bez nekā. Nu žēl viņu – tomēr arī tikai cilvēki!

Tā nu Latvijai problēmu problēmas – sacensības divvirzienu okupācijas spēki. Austrumi grib nopirkt finieri, Rietumi grib trenēt ādažos militārā mākā un varēšanā, bet Latvija ir pa vidu. Rietumspēks pānācis Latvijas iekļaušanu ES un NATO. Austrumspēks dzen ķili nu jau ES un NATO teritorijā, "laužot logu" uz Eiropu. Bet latvieši vēl traucē, un Latvija tam visam ir pa vidu. Garlaicīgi nav!

Analītiķis

KAS DZĪVO LATVIJĀ?

Alfrēds Ābele

Publicists, grāmatas "Latvietība" autors

Turpinājums no iepriekšējā numura

KAS IR NACIONĀLĀ MINORITĀTE?

Bet nu aplūkosim LR vissāpīgāko nacionālo jautājumu: kas ir nacionāla minoritāte?

Nacionāla minoritāte – tā ir tautas (nācijas) valsti no tās pirmsākuma dzīvojoša cita etnosociāla kopiena, kuru **tauta (nācija) uzskata par savu politisko sabiedroto un kurās etniskās tiesības atzīst un aizsargā**. Nacionālās minoritātes statuss etnosociālai kopienai nozīmē, ka valsts ar likumu aizsargā tās kultūrautonomiju, neliek nekādus šķēršļus kopienas attīstībai, tās pārstāvji valstiskajās institūcijās netiek diskriminēti. Valsts savu iespēju robežās var palīdzēt šīs kopienas specifisko kultūrvajadzību apmierināšanai.

Valsts (kā sabiedriskās varas instruments savu iedzīvotāju interešu aizstāvēšanai) attiecības pret nacionālām minoritātēm atkarīgas no valsts tipa: vai tā ir metropole (impērija), vai teritoriālās (komunālas kopdzīves), vai nacionālās (atsevišķas dzīves) tipa valsts. Valsts tipu nosaka, atbildot uz jautājumu: kāpēc un kam šī valsts ir vajadzīga?

TRŪKST SAJĒGAS

Parasti, ja cilvēks nezina kāda termina jēgu, viņš to nelieto. Bet uz politiskiem tas, šķiet, neattiecas. Situācija sāk jau līdzinā-

valdes izdotās grāmatas "Latvijas vēstures pamatjautājumi" nodaļā "Nacionālās minoritātes Latvijā" minēti satriecoši "fakti" – kādas tik minoritātes autors, vēstures doktors **J.Taurēns** te nav atklājis! Tad nu nav jābrīnās, ka *naturalizētie* tik steidzīgi jož pie **Ždanokas**, lai kopīgi cīnītos par minoritāšu tiesībām Latvijā...

Latvijas presē publicētā "Vispārējā mazākumtautību aizsardzības konvencija" paredzēta mazākumtautībām. Premjers **I.Emšis** pat pasolījis pieņemt kaut kādu "Mazākumtautību likumu"... Varas pārstāvji nepārtraukti skandina: "Mazākumtautību skolas"... Galu galā jājautā, vai tā ir mazākumtautību vai nacionālo minoritāšu konvencija un vai tās tulkojums ir precīzs? Kā var kaut ko precīzi pārtulkot, nesaprotot tā jēgu? Tā kā Eiropā termins "mazākumtautība" tiek uzverts plaši (kā "nacionālās minoritātes" sinonīms), vēl labāku dāvanu pretlatviskajiem un pretvalstiskajiem spēkiem pasniegt ir neiespējami.

Par "Vispārējo konvenciju par nacionālo minoritāšu aizsardzību" uzreiz jāteic, ka tā nesatur pašu galveno – nacionālās minoritātes (konvencijas subjekts!) definīciju. Tādā gadījumā, kāpēc mūsu Saeimai bija jāratificē šī bezjēdzīgā konvencija, kuru Latvijas valsts vadība (**Māris Gailis**) pārcēlīgi un iztapīgi parakstījis jau 1995.gadā? 2004.gada martā, viesojoties Maskavā, EDSO augstais komisārs nacionālo minoritāšu (pasvitrojums mans – A.Ā.) jautājumos **Rolfs Ekeuss** sacīja: "Es arī nevaru definēt, kas ir minoritāte. Bet zinu, kas tā ir, kad to redzu." Ērta pozīcija eiroierēdnim! Turpat arī Krievijas Valsts domes nacionālā lietu komitejas priekšsēdētājs **Jevgeņijs Trofimovs** atzīst, ka Krie-

vošas tautas teritorijā pastāvīgi dzīvojošiem cittauniešiem. To, kādu cittauniešu kopu savā teritorijā uzskatīt par nacionālo minoritāti un kas gluži vienkārši ir nacionālās un etniskās grupas, nosaka tauta (nācija). Latvijā – latvieši. Svarīgi definēt, kas savā teritorijā ir uzskatāma par cittauniešu etnosociālu kopu vai vienkāršu kopu, un noteikt, vai tā pastāvīgi dzīvo tās teritorijā vai ir pieklidusi. No ārpa-

Sudetas apgabalā pirms Otrā pasaules kara kompakti dzīvojošā vācu minoritāte, kas nodeva savu mītnes valsti un par to pēc kara tika patriekta. Tāpat franči pēc vairāk nekā 50 gadiem no Elzasas apgabala vāciešus, kas tur nedzīvoja jau pirms okupācijas, bez žēlastības patrieca. Taču unikālam etnosam, kurš citur nevar saglabāties un attīstīties, nacionālās minoritātes statuss ir jādod.

"LR Naturalizācijas pārvaldes izdotās grāmatas "Latvijas vēstures pamatjautājumi" nodaļā "Nacionālās minoritātes Latvijā" minēti satriecoši "fakti" – kādas tik minoritātes autors, vēstures doktors J.Taurēns te nav atklājis!"

saules kādas tautas dzīves telpā pieklidušos (vienalga, vai tiem ir identiska nacionalitāte ar kādu tur jau dzīvojošu etnisku kopu vai nav) nevar iekļaut šīs kopas sastāvā, tie nevar veidot arī jaunu kopu. Viņi ir tikai ieceļotāji – likumīgi vai nelikumīgi. Pretējā gadījumā Latvijā pāris ielūgtu nēģeru basketbolistu arī jāuzskata par Latvijā dzīvojošu cittauniešu kopu ar tādām pašām piekļūšanas tiesībām, kā Latvijā jau iepriekš dzīvojušām.

Tāpat tikai tautai (un neviename citam) ir jānosaka, kur iekļaut, pie kā piešķirt lūgtus vai nelūgtus ieceļotājus – cittauniešus. Iedomāsimies, kas tā būs par valsti, kurā katrs iekļūdenis varēs pagērēt sev iegribējušos nacionālo statusu vai arī to būs atļauts nodiktēt ārvalstīm vai starptautisku organizāciju augstiem vai zemiem komisāriem?! **Nacionālās minoritātes jautājums drīkst būt tikai valsts iekšējā lieta!** (Tāpēc nacionālo minoritāti varētu saukt arī pat valstisko minoritāti.) **Tā iznešana ārpus valsts rada starptautisku anarhiju un ir klāja iekļaušanās citu valstu iekšējās lietās.**

Valstisko neatkarību izcinijusi tauta (it īpaši – maza) savā teritorijā nav ieinteresēta lielo tautu, kuru etnosi nekādi nav apdraudēti, palikušajām atļūzām dot nacionālas minoritātes statusu, tādējādi zināmā mērā apdraudot savu iedzīvotāju vienotību vai pat saskaldot savas teritorijas veselumu. 20.gadsimts Eiropai atnesis daudz piemēru, kad šāda "labdarība" bēdīgi beidzas. Klasisks piemērs ir Čehoslovākijas

Latvijā nacionālās minoritātes nemaz nav! Vai Latvijas valsts ir vardarbīgi vai kā citādi pievienojusi kāda sveštautiešu etnosa dzīves telpu? Vienīgā nacionālā minoritāte Latvijā varētu būt livi, bet tie ir pārāk mazskaitliski. Latvijā ir gan etniskas minoritātes, kuras mūsu politiķi nezina kāpēc godā par nacionālām minoritātēm.

Etniskas minoritātes – tie ir tautas (nācijas) valsti dzīvojoša sveša etnosa pārstāvji, kas var būt kā etniski klaidīti vai etniskas kopas: nacionālas vai etniskas grupas.

Nacionāla grupa – no savas tautas (nācijas) un tās valsts fiziski un sociāli atrauta, citas tautas (nācijas) teritorijā un etnosociālajā vidē dzīvojoša, kāda etnosa klaidīti. Latvijā dzīvo: Latvijas krievi, Latvijas poļi u.c.

Etniska grupa – uz kopējas valodas, kultūras un daļēji pamatnodarbošanās bāzes vēsturiski radusies viena etnosa, kuram nav savas kopējas un pastāvīgas vēsturiskās teritorijas un kurš izklaidēts pasaulē citu tautu teritorijās, kādas tautas (nācijas) teritorijā un etnosociālajā vidē dzīvojoši klaidīti. Latvijā: čigāni, līdz LR okupācijai arī židi.

Etnogrāfiska grupa – neatdalāma kādas tautas (nācijas) sastāvdaļa. Latvijā: latgaļi.

Valsti veidojošā tauta nosaka, kuri no valsti dzīvojošiem klaidītiem veido nacionālās grupas, kuri – etniskās grupas, bet kuri ir gluži vienkārši atsevišķi klaidīti (pieklidēji, diasporā izkaisītas etnosa drumslas).

Turpinājums sekos

Pārdomas par latvisku Latviju

Egons Sēja

Turpinājums no iepriekšējā numura

Ikvienam ir jāatceras, ka ne Rietumiem, ne Austrumiem nerūp, lai Latvija paliktu latviska – tieši pretēji. Pasaules netirajā politikā mēs esam tikai "bufferzona", kur nav tik svarīgi, kas te dzīvo, bet galvenais, lai iedzīvotāji ir pietiekami lētīgi un paklausīgi.

Neskatoties uz vikingu sirojumiem, vācu ordeņa tīkojumiem, Livonijas laika kariem, Jāņa Briesmīgā sirojumiem, Pētera I centieniem, PSRS teroru, okupāciju un sekojošo genocīdu, fašistiskās Vācijas iebrukumu, daudzkārtēju ekonomisku sagrāvi, milzīgam cilvēku upuriem, Latvija atdzima kā valsts, jo mums ir bijis spēcīgs genofonds, stipras un senas kultūras tradīcijas, daiļskanīga, dziļa valoda, Tēvzemes mīlestība, izteiktas nacionāli-ģimeniski vienojošas jūtas. Līdz šim esam pratuši un spējuši kritiskos brīžos apvienoties, sadoties rokās un uzvarēt! Bet kā būs nākotnē? Arī senprūši bija stipra tauta, sākumā nikni nepakļāvās iebrucējiem, taču, pārstājuši cīnīties, strauji asimilējās ar ieplūdušo vācu kolonistu masu – un ne prūšu, ne Prūsijas vairs nav!

Šobrīd Latvija ir ierauta politiski ekonomiskās krīzes virpulī, skaitliski un emocionāli novājināta. To izmanto t.s. krievvalodīgā kolonistu "minoritāte" (kā minoritāte gan šie kolonisti nejutās – to mērķis ir sagrābt varu un ekonomiku). Nedaudz pārspilējot (pagaidām), latviešiem kā aborigēniem ir izredzes kļūt par istenu minoritāti

ka atbrīvojuši mūs no vācu fašistiem un atnesuši kultūru(!)... Arī N. Ušakovs televīzijā reiz paziņoja, ka Latvijas krieviem esot ļoti augsts kultūras līmenis...

Salīdzinoši neliels krievu skaits ar savu savdabīgo kultūru Latvijā dzīvo jau sen, nekaitējot ne Latvijas tēlam, ne latviešu dzīvesziņai. Cita aina "uzplauka", kad koloniālās politikas vadītāji Latvijā ieplūda tūkstošiem PSRS dzīvojošo tautību pārstāvju (pārsvarā no KPFSR, kas 1991. gada 25. decembrī pārtapa par Krievijas Federāciju), kurus vēl joprojām vieno krievu valoda un augstprātīga pārākuma sajūta pār latviešiem.

Latvijā iesūtītie civilokupanti no Krievijas kalpoja kā ķilis starp Lietuvu un Igauniju, lai sašķeltu Baltiju. Turklāt Latvijā iebrauca ne jau inteliģence (izņemot nelielu daļu partijas funkcionāru, speciālistu, vadītāju), ne jau krievu nometnieki (pastāvīgie sādžu un pilsētu pamatiedzīvotāji, kas mil savu zemi un tautu, tāpēc būtu spējīgi cīnīties arī citu tautu un tās zemi) – ar retiem izņēmumiem šeit ieradās dēkaiņi, labākas dzīves meklētāji, no cietumiem atbrīvotie, klaidoņi ar noziedzīgām tieksmēm un, protams, liels skaits neprecētu jauniešu ar t.s. komjaunatnes ceļa zīmēm "celt Latvijas PSR tautsaimniecību". Latvijā ieklejoja pārsvarā zemas izglītības un kultūras kontingents.

Atvestā kolonistu "kultūras" bagāža kā nezāle sabiedrībā dzīvo vēl šobaltdien. Lamuvārdiem piebārstītā leksika, nevīžīgā attieksme pret apkārtni, dažādās uzvedības vaļības, noziedzīgās tiesmes utt. – tas ir ļoti smags trieciens latviešu

vienam nav novērsuši šīs okupācijas sekas. Piespiest sadzīvot ar šādiem zemcilvēkiem – tas tautas apziņai ir liels pazemojums! Kāda var būt patika inteliģentam cilvēkam dzirdēt, kā kolonisti savā sarunvalodā piemin dzimumģenitālības un lamu vārdu virknējumus lieto mātes vārdu? Pievērsiet uzmanību – viņiem "māte" var būt arī lamuvārds!

Kolonistu ieceļošanas rezultātā pieauga noziedzība, vardarbība un sākās represijas pret latviešiem. Krievu puse apgalvo, ka tā nav bijusi okupācija, jo neesot notikusi agresija un latvieši nav izrādījuši bruņotu pretošanos. Vai tad,

mās un uz civilnoziegumu vietām nedodas.

Aizsargos varētu iesaistīties mednieki un šim dienestam piemēroti godprātīgi pilsoņi, kuriem drīkstētu uzticēt ieroci un dot zināmu rīcības brīvību. Aizsargi kļūtu par policijas vai Zemessardzes palīgvienībām tieši apdzīvotajās vietās – tāpat tautas vidū.

Valdības līmenī šobrīd dominē partiju ambīcijas, turpinās Latvijas izsaimniekošana, aizmirstot par nacionālo drošību. Tādējādi latviešiem atkal ir pienācis bistams laiks, kad pašu labklājība un drošība, pastāvēšana vai tautas izžušana ir pašu rokās. Bez kolonistu izraidīšanas

"Piespiest sadzīvot ar šādiem zemcilvēkiem – tas tautas apziņai ir liels pazemojums! Kāda var būt patika inteliģentam cilvēkam dzirdēt, kā kolonisti savā sarunvalodā piemin dzimumģenitālības un lamu vārdu virknējumus lieto mātes vārdu? Pievērsiet uzmanību – viņiem "māte" var būt arī lamuvārds!"

piemēram, Masļenku traģēdija, noziegumi Litenē bija Krievijas draudzības apliecinājums pret Latviju un latviešiem? Un, kas cits, ja ne latviešu tautas pretošanās okupācijai, bija vairāk nekā 16 gadu ilgais partizānu brīvības cīņu karš vēl pēc Otrā pasaules kara beigām? Kāpēc turējās Kurzemes cietoksnis, kad Berlīne jau bija kritusi?

Dzeguzēns ir savlaicīgi jāpadzen no ligzdas, iekams tas nav mūsu pašu bērns no mājām izviedis! Konkrētāk runājot, latviešiem ir jāpiespiež kolonistus – šos nekulturālos liekēžus, klaidoņus, dienaszagļus, dumpīgos nepilsoņus – aizbraukt no Latvijas un jānodibina valstiska kārtība nacionālajos, politiskajos, sociālajos un drošības jautājumos.

Sabiedrībā radusies doma, ka jāatjauno Aizsargu organizācijas funkcijas. Pašreizējā situācijā, kad pieaug noziedzība un vardarbība, tas ir pilnīgi pareizi. Katrā apdzīvotā vietā apmācīts un bruņots aizsargs būtu liels atbalsts policijai. Zemessargi šobrīd pilda citus uzdevumus poligonos, kazar-

mēs latvisku Latviju nesaņiegsim, bet bez latviskas Latvijas mūsu tauta neizdzīvos – gluži tāpat kā prūšu tauta.

Tāpēc ikdienā darīsim visu iespējamo (un arī it kā neiespējamo!), lai dzīvotu Latvijā, kur visās jomās galavārds ir latviešiem – savas zemes un tautas patriotiem. Uzskatu, jāapvienojas saliedētās grupās un ātri jāreaģē uz Latvijai kaitīgiem pasākumiem. Jāpieprasa un pašiem jāveicina kolonistu izraidīšana no Latvijas, kamēr viņi visi nav ieguvuši vēlēšanu tiesības. Tas drīz var notikt. "Saskaņas centrs" jau piesolīja pašreizējās valdības krišanu.

Latviešiem un latviešu tautu mīlošiem, lojāliem Latvijas pilsoņiem atkal jāsadodas rokās. Būsim kungi savā Tēvzemē – nevienam neļausim atņemt ne savu zemi, ne jūru, ne valodu, ne latvisku dzīvesveidu! Mēs esam Baltu tauta un tāda paliksim, ja vien cīnīsimies. Spēks ir mūsu dzīvesziņā, himnā, karogā, tēvu-tēvu piemiņā un par Brīvību kritušo asins upuri.

Lai Dievs svētī un sargā Latviju!

**TAISNĪGU UN
GAISMAS APMIRDZĒTU
JAUNO GADU!**

APSVEIKUMI

Baltas domas
Baltus draugus
Baltus ceļus
Baltus darbus
Baltu 2011.gadu!

Jūsu "Latgales druka"

***

*Caur sarmotu ziemas dienu eju,
Sudrabu vizina kalns un leja.
Ziemeļa vējā nemaz nav salti,
Dzimst baltas domas un vārdi balti.
Gribas tos dalīt un citiem sūtīt...*

Veiksmīgu 2011. gadu!

Abonēšanas centra "Diena" kolektīvs

***

Panākumiem bagātu Jauno gadu!

Latvijas Pasts

***

Redakcijai un visiem laikraksta "DDD" atbalstītājiem novēlu palikt nelokāmiem arī turpmāk, visos centienos aizstāvēt latviešu tautas tiesības uz pastāvēšanu!
Ar patiesu cieņu!

Alfons Valters Gremze

***

Latvijai

[..]

*Kur spēku ņemt un drosmi,
Lai Latvijai savā zemē valdītu?
Ir jātop garā Latvijai vienotiem,
Jo cita ceļa Latvijai vairs nav!*

Ļoti cienītie – Latvijas Nacionālā fronte un avīzes "DDD" redakcijas darbinieki un žurnālisti! Sakām Jums lielu paldies par pārliecību, izturību un drosmi – tā turpināt! Sveicam ar gadu miju! Patiesi no sirds Jūs mīlot,

A.Cimdiņš
Ikšķilē

***

Jaunajā gadā veselību, dvēseles mieru, panākumus, latviskos ideālus aizstāvēt!

Māris

***

Lai Jaunajā 2011.gadā okupanti ar savu "Ģedu Morozu" priekšgalā mūk no Latvijas tik naski, ka puse viņu mantu sniegā paliek!

Aivars Gedroics

***

*Latvieti, ej taisnu ceļu,
Runā drošu valodiņu,
Tad Dieviņš palīdzēs
Ziedu laikus piedzīvot,
Saulas mūžu nodzīvot!*
Drosmīgā "DDD" Saime, Laimīgu Jauno 2011.gadu!
Cieņā,

Harijs Gunars

***

Mana cienītā "DDD", no sirds es novēlu Jums izturību, veselību un nepagurt cīnīties ar pilnu krūti arī 2011.gadā! No sirds es ceru, ka Dievs neļaus ļauniem cilvēkiem darīt savus ļaunos darbus mūsu tautai Jaunajā gadā!

Zigrīda Rudzīte

VĒSTULE

**Skolotājs –
godājama un atbildīga profesija**

Katrā pagastā godājama un cienijama profesija reiz skaitījās skolotājs, ārsts, aptiekārs un mācītājs. Visi šie cilvēki bija sava veida entuziasti, strādāja no sirds un ar dvēseli.

Piemēram, skolotājs saviem skolniekiem bija otrā mamma vai tēvs, pie kā bez bailēm pieiet un risināt ar dzīvi saistītus jautājumus. Skolotājs redzēja un zināja arī to, cik pārtikusi ir katra ģimene, kurai nepieciešamas mācību grāmatas no skolas bibliotēkas, siltas brīvdienas vai arī Ziemassvētkos kā dāvana – apavi un apģērbs. Es pati šo gādību esmu izbaudījusi. Vēl arvien mīļā atmiņā man ir labi skolotāji, kuri drausmīgajos

krievu laikos drosmīgi stāstīja par skaudro Latvijas vēsturi, šādi riskējot nonākt čekas nagu maucēju ziņā. Ģimenēs par to nerunāja, baidoties no Sibīrijas.

Padomju gados izauga jauni skolotāji, kam svešas savas tautas nacionāli patriotiskās jūtas. Ko tādi spēj iemācīt saviem skolniekiem? Rezultāts nav tālu jāmeklē. Mūsdienā tā saucamā inteliģence ir izskolota par pērkamām dvēselēm – kas vairāk maksā, tam arī kalpo.

Bet skolotājs taču ir tik atbildības pilna profesija!

Ticībā un cerībā
nākotnei –
Lilija Treice

LASĪTĀJA VIEDOKLIS

Par mūsu valodīņu

R. Ērglis

Vecākās paaudzes pārstāvji vēl atceras, kā 30-tajos gados valodnieki dažkārt bija kļuvuši par vispārējas jautības objektiem. Par viņiem stāstīja visādus jokus un anekdotes. Iemesls – brīžam divaini lēmumi valodniecības jautājumos. Bet šodien?

Šodien mūsu valodnieki acimredzot nolēmuši gandrīz vai pilnīgi svītrot no mūsu valodas lietvārdus ar izskaņu “-šana”. Šī forma mūsu valodā ir stipri izplatīta, piemēram: iešana, skriešana, peldēšana, domāšana utt. Šos vārdus vai nu pārtaisa, saīsinot izskaņu “-šana”, vai no maina ar pavisam citu vārdu. Tā radušies jaunvārdi: izveide, pārveide, iepļūde, apsilde, izpēte, uzlāde, asinsreice, iegāde utt. Dažos gadījumos mūsu valodas “labotāji” nošauj pavisam greizi – piemēram, vārdu “apsargāšana” nevar aizstāt ar “apsardzi”, kā to dažkārt redzam laikrakstos. Šim vārdam ir pavisam cita nozīme (varētu gan to aizstāt ar vārdu “apsardzība”, ja nu ir tik liela vajadzība “-šanu” nomainīt. Tāpat “pārvaldīšana” nevar aizstāt ar vārdu “pārvalde”, “apkalpošana” ar “apkalpe” utt. Lasot saīsinātos vārdus – uzlāde, izlāde, ielāde –, varētu likties, ka mums ir darīšana ar kaut kādām lādēm. Vai “-šanas” likvidēšana patiešām ir nepieciešama?

Tāpat modē nākusi arī nepamatota svešvārdu lietošana. Vārdus “taupīt” un “ietaupījums” aizstāj ar “ekonomēt” un “ekonomija”. Tradicionāli vārdu “ekipāža” pie mums lieto senlaicīgu zirgu vilktu ratu apzīmēšanai. Tagad šo (no krievu valodas pārņemto franču vārdu) lieto vārdu “komanda”, “vienība”, “apkalpe” vietā – it īpaši sportam vēltos tekstos. Kāpēc ierasto vārdu “uniforma” tagad aizstāj pēc krievu valodas parauga – “forma”?

It kā pēc kaut kāda politbiroja lēmuma plašsaziņas līdzekļos viennozīmīgi vārda “tikai” vietā tiek lietots “vien”, bet “gandrīz” vietā “teju”. Atteikties no “tikai” un “gandrīz” lietošanas nav nekāda loģiska pamata un tos vajadzētu saglabāt mūsu valodā. Attiecīgā teksta autoram pašam būtu jāizvēlas, kurus vārdus lietot. Nevajadzētu mūsu valodu piesārņot ar tādiem vārdiem kā “bišķiņ”, “aisbergs”, “uzspēt”...

Vārdus ar neērtu izskaņu “-šanās” varbūt gan būtu zināms pamats nomainīt: *izklaidēšanās – izklaide, nodarbošanās – nodarbe, kļūdišanās – kļūda, iesaistīšanās – iesaiste, izrakstīšanās – izrakste, pierakstīšanās – pierakste, vēlēšanās – vēlme* utt.

Gribu dot padomu mūsu valodniekiem un visiem, kas nodarbojas ar valodniecības jautājumu risināšanu, jaunu vārdu un formu veidošanu – rīkieties ar apdomu un cieņu pret mūsu valodu un, kā saka, desmit reizes nomērit, lai vienreiz nogrieztu.

Veicināt plašāku “DDD” izplatību un sniegt atbalstu

tā veidošanai iespējams, pārskaitot ziedojumu uz

Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2011
Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;
Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZB1000054029001
Galvenā redaktore: Līga MUZIKANTE
Radaktora vietniece: Liene APINE
Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 - 4,
Rīga LV-1019
tālr./fakss: 67140680
Interneta adrese: WWW.DDDLNF.COM
E-pasts: DDD.LNF@GMAIL.COM

Iespiests: SIA “Latgales drukā”, Ūnietiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

PELNĪTĀS DĀVANAS
VALDOŠAJAI “ŠLAKAI”Mīļo
Ziemassvētku vecīt!

Pie daudzajiem lūgumiem pēc palīdzības pirms Ziemassvētkiem uzrakstīju arī savējo – mazliet savdabīgāku.

Mīļo vecīt! Lūdzu, sagādā pelnītas dāvanas mūsu valdošajai “šlakai”, viņu draugiem un sponsoriem par “skaistajiem” (ne pirmajiem!) priekšvēlēšanu meliem, kas tālu pārsniedz sarkanās līnijas, kā arī par šobrīd redzamajām, normālam cilvēkam pilnīgi nesaprotamajām pēcvēlēšanu izdarībām.

Vispirms viņiem visiem uzdāvinu pamatīgas brilles, lai šie aiz ciparu un procentu gubām saredzētu arī cilvēkus, teiksim – tautas “tievo galu” ar viņu vajadzībām, jo “resnais gals” valdniekiem stāv tuvāk

par degungalu un komandē visus likumdevējus un izpildītājus.

Vēl ļoti derētu kārtīgi dzirdes aparāti, lai visi valdošie dzirdētu ne tikai bandītu glaimus un komandieru pavēles, bet saklausītu arī “tievā gala” vaidus, asaras un lūgumus pēc palīdzības, lai vismaz katru dienu būtu paēduši un zem jumta.

Kungu neprasmei (vai negribēšanai) radīt valsts ienākumu pieaugumu ieteicu ļoti plaši izvērst kokrūpniecību – zārku ražošanu. “Tievajam galam” gan būs jāizsniedz ar atlaidēm pēc miršanas nodokļu samaksas. Resnie gan jau kaut kā paši tiks galā – bez valdības palīdzības, jo šī palīdzība viņiem bija vajadzīga tikai kļūšanai par “resnajiem”.

Vislabāk gan ieteiktu

itin visiem esošajiem un bijušajiem varasviriem (atbildīgos ierēdņus ieskaitot) uzdāvināt tādas smukas, izskatīgas, metāla logos iemontējamas restītes, jo galu galā viņiem būs vieglāk pierast pie kārtīgi restotiem lodziņiem, kad beigsies partiju un politiskās (bez)atbildības laikmets.

Par to, ka šim laikmetam reiz pienāks gals (tāpat kā sarkanajam režīmam), es nešaubos nevienai brīdi. Ceru, ka tādu šaubu nav vēl daudziem Latvijā palikušajiem pirmiedzīvotājiem – latviešiem.

Voldemārs
Olainē

Masu “mēditāji” –
kosmopolitisma ģeneratori

K. Viterungs

Brīvās preses organizācijas ziņo, ka Latvija ir zemākajā vietā pasaulē preses brīvības jomā. Par kādu brīvību var runāt, ja nav iespējams pat brīvi, bez cenzūras paust nacionālas domas un viedokli? Nav tādas avīzes Latvijā, izņemot laikrakstu “DDD”, kura necenzētu valdošajai kliķei nepatīkamus rakstus. Par televīziju un radio nemaz nerunāsim. LTV darbojas Kots, kuram latvju tautas un valsts intereses diemžēl vēl nav definētas un saistošas. Tāds vadītājs pēc savas diktētās mērauklas noteic latvju tautas un valsts “intere-

stiski nozīmīgajos darbos? Tāpat arī Kleckins, kurš uzrauga televīzijas darbu, ne ar ko nav labāks – tāds pats kosmopolīts.

Elektroniskajos masu “mēditājos” un smadzeņu “mazgātājos” neviens necenšas pat iepikstēties par latvju tautas (nevis okupantu) un valsts interesēm. Visi kosmopolitiskie latviski runājošie “korespondenti” un t.s. “analītiķi” bailēs sāk drebināties, ja jālieto vārds “okupants”. Tādi glēvi, kosmopolitiski tipī pārvalda arī Latvijas valsti!!!

“Labais tonis” pieprasa, lai masu “mēditāji” tos, kas cinās par latvisku Latviju, pilnībā ignorētu vai apsaukātu par nacionā-

L.Mūrniecei, kas šādi rīkojās, iecēla atkal ministres posteni...

Ačgārnās politikas dēļ, par sēdēšanu cietumā no Latvijas valsts tiek piedzīta “sāpju nauda” noziedznieku labā. Tas ir galējs cinisms! Visus okupantu noziedzniekus – slepkavas, izvarotājus, laupītājus, zagļus u.tml. padībenes – ar tiesas spriedumu (jābūt likumam!) 48 stundu laikā jāizraidā no Latvijas valsts nevis par saviem līdzekļiem jāuztur un pēc tam vēl par šo uzturēšanu jāmaksā viņiem “sāpju nauda”. Izraidīšana būtu pirmais saprātīgais solis.

Protams, jāanulē okupantiem ziedotā pilsonība un pašreizējā t.s. naturali-

zācija jāpasludina kā noziegums pret Latvijas valsti. Pilsonības “ziedotājus” jātiesā kā valsts noziedzniekus (tie varētu būt G.Ulmanis, V.Birkavs, V.V.Freiberga u.c.).

Okupantu integrācija ir noziegums pret latvju tautu, kuram nav noilguma. Tā organizatoriem un veicējiem ir jātieks tiesāties pēc visbargākā likuma.

Jābūt likumam par dekolonizāciju. Okupantu repatriācija jāveic ASV, Anglijai, Krievijai, Vācijai. Vienu miljonu okupantu var sadalīt pa nozieguma veicējam valstīm – tas tām ir pilnīgi nejutams nieks, bet Latvijai atvieglojums.

“Elektroniskajos masu “mēditājos” un smadzeņu “mazgātājos” neviens necenšas pat iepikstēties par latvju tautas (nevis okupantu) un valsts interesēm.”

ses”, kuru pamatā ir multikulturalisms, integrācija un Latvijas pārkrievošana. Diemžēl šobrīd tieši šādi cilvēki strādā augstos amatos. Atliek tik jautāt: kurš šos “profesionāļus” atrod un iekārto šajos val-

liem radikāļiem (vārdam “radikāls” patiesībā nav negatīvas nozīmes, jo tas apzīmē pamatīgumu – red.piez.), pat fašistiem(!). Latvijas patriotus kā čekas laikos arestē, aiztur, tiesā un citādi represē...

A.Kleckins un E.Kots

Cik gadu vēl...

Pēc daudzu bargu ziemas šausmu,
Kad rēgojās vēl taigas nakts,
Reiz ausa atkal rīta ausma,
Un gaismā krita katrs kaktis.

Kad atmodā reiz acis vērās,
Un gaismu saskatīt tās spēja,
Tad “bijušie” pie varas ķērās,
Un brīvību tie pūta vējā.

Kaut tauta tika jaunā brīvē,
Vēl Saeima slimo seno sērgu.
Tie tautu neved jaunā dzīvē –
Tā kļūst par seno dienu vergu.

Gan tautu valda jauni spēki,
Tie dzīvo senā pieredzē.
Tiem uzgulušies vecie grēki,
Kas tautu nemaz neveltzē.

Pēc ciešanām un daudziem vaidiem
Vēl tautā nejut lielu naidu –
Tā domā naidnieku bez spaidiem
Vēl pielabināt to ar smaidu.

Cik gadu vēl līdz īstai brīvei?
Kad latvju tauta modīsies?
Cik gadu vēl līdz tādai dzīvei,
Kad tauta vienā solī ies?

Jānis Rolavs